

DECLARACIÓ DEL COMITÈ EXECUTIU DEL POSI - 15 DE MARÇ DE 2020

Davant l'epidèmia de coronavirus i les mesures del govern

La població treballadora viu aquests moments amb greu preocupació.

Preocupació per la malaltia, que pot afectar-los a ells, i arrabassar-los als seus familiars malalts o majors.

Preocupació pel futur dels seus llocs de treball. Pels seus salaris. Per si podran fer front als pagaments de la seva hipoteca i els seus subministraments.

Veuen com els especuladors aprofiten la conjuntura per a anar a la seva, i han fet baixar les bosses un 20%, sense que ningú els posi límit. Veuen com organitzen el desproveïment per a poder apujar els preus. Veuen com s'anuncien centenars de milers d'acomiadaments en l'hostaleria, el comerç, els transports, com les grans empreses com Renault, Nissan, Seat i Ford, anuncien el tancament temporal (de moment). Veuen com als qui mantenen el seu treball de manera presencial se'ls obliga a fer-ho sense mesures de protecció, perquè no hi ha màscares ni bates.

S'anuncien milers d'EREs i d'ERTEs, la tramitació dels quals a més, s'agilitzarà. I els treballadors afectats, en el millor dels casos, cobrarien l'atur, sense saber si estan gastant o no la seva prestació futura. I els que no tinguin dret a desocupació, no cobrarien res ni podrien buscar treball.

Fins i tot els que cobrin la desocupació o la prestació per malaltia comuna o malaltia professional, en cas de quarantena, perdrien bona part dels seus ingressos. I es pregunten com pagaran la llum, el gas, el lloguer, la hipoteca.

Molts temen que la nova crisi econòmica que s'anuncia sigui una nova excusa per a acomiadar-los, per a abaixar-los els seus salaris, per a acabar amb els seus convenis col·lectius

Veuen com els seus hospitals i centres sanitaris corren perill de col·lapsar-se, que no es fan proves de coronavirus als "casos lleus", per a estalviar reactius, però que a la família "reial" sí que se'ls ha fet la prova a tots.

Veuen com indesitjables com els Aznar i l'alta burgesia abandonen les ciutats per a anar-se'n de vacances a les seves segones residències, mentre ells estan confinats a la seva casa i el seu treball, si tenen la sort de mantenir-lo.

Veuen les vacil·lacions i la paràlisi de les seves organitzacions, que semblen, a ulls de molts d'ells, preses del que digui el govern.

Tenen, certament, molts motius per a estar preocupats.

L'estat d'alarma

Veient com el nombre de contagis no cessava de créixer, el govern ha decidit declarar l'estat d'alarma. Una declaració que implica que el govern de Pedro Sánchez assumeix totes les competències, a més de significar el tancament de la immensa majoria dels comerços i establiments d'hostaleria, i el confinament forçós de la població en els seus habitatges, excepte per a fer les compres de primera necessitat o treballar.

La declaració d'estat d'alarma suposa, de fet, la suspensió dels drets de reunió i manifestació (al no poder sortir de casa). Curiosament, s'autoritzen expressament les cerimònies religioses. Es priva a la classe treballadora de mitjans de defensa davant els atacs que li estan plovent.

És una evidència que fa falta un pla únic d'actuació que acabi amb la falta de mitjans, amb el caos d'iniciatives (o falta d'elles), fa falta la col·laboració de tots els governants per a aplicar-lo, respectant els drets dels pobles i als seus representants.

Però es troben a faltar mesures de protecció per als treballadors i treballadores. Es dediquen 14.000 milions d'euros a fer costat a les empreses, però cap mesura per a garantir salaris. Des del govern s'anuncien mesures "econòmiques" per a dimarts que ve, entre les quals, es parla d'agilitzar els EREs i fer costat a les empreses, però cap per a garantir als treballadors els seus salaris i drets.

El que troben a faltar els treballadors

La població està greument preocupada, però no perd la seva consciència. Les mobilitzacions, des dels balcons, de suport als treballadors sanitaris són una mostra de solidaritat de classe i, alhora, una reivindicació perquè s'acabi amb les retallades que han sofert la sanitat pública i els seus treballadors. Immediatament cal exigir que es destinin tots els recursos econòmics necessaris per a garantir l'atenció sanitària. Les organitzacions de la classe treballadora i, en primer lloc, els sindicats.

Han de posar-se al capdavant de la demanda de protecció i defensa de la classe obrera i la població. Des de totes parts, s'estenen entre la classe treballadora

demandes i peticions de mesures que un govern que veritablement cuidés pe els seus interessos hauria de prendre.

Mesures elementals, entre les quals s'inclouen

- Pressupost d'urgència per a la sanitat pública. Obertura immediata de tots els centres que van ser tancats i recuperació dels milers de professionals eliminats.
- Confiscació de tots els hospitals i clíniques privats per a posar-los al servei de la lluita contra el virus.
- Prohibició de tota mena d'acomiadaments i dels EREs
- Suspensió dels desnonaments.
- Moratòria del pagament d'hipoteques sobre primers habitatges i locals de negoci dels autònoms.
- Control de la distribució d'aliments i productes essencials.
- Prohibició de pujades especulatives de preus.
- Paralització de tota mena de tall de subministraments de gas, electricitat, aigua... per impagament de les factures.
- Garantir el 100% del salari a totes les persones que sofreixin suspensions de contractes, i que no es gastí subsidi de desocupació en cap cas.
- Mesures immediates per a garantir el subministrament de mitjans de protecció a totes les persones treballadores.

Alguns diran que no hi ha diners per a pagar aquestes mesures. Mentida. Si fa falta, que es faci un impost especial sobre les grans fortunes i els beneficis empresarials, que es confisquin els beneficis dels especuladors, i exigir a la banca que lliuri els 60.000 milions que es van gastar a rescatar-la.

Nou número d'Informació Obrera

L'editorial d'aquest número es titula: *“La defensa l'actual sistema de pensions”*, que podeu llegir a la seva web: <http://www.informacionobrera.org/la-defensa-del-actual-sistema-de-pensiones/>

També destaquem losl articles *“El capitalismo: un caos molt més perillós per a l'home que el mateix coronavirus”*, el manifest que estan signant dones per la República (<http://www.informacionobrera.org/dia-de-la-mujer-trabajadora/>), i en la secció d'internacional, la declaració de el Partit dels Treballadors d'Algèria, després de l'alliberament de Luisa Hanune, i una anàlisi sobre el significat de les eleccions primàries als Estats Units.

Llegeix i difon la premsa obrera!

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta